

Santi Casañas

LOCALITZATS ELS DOCUMENTS ORIGINALS DE LA CREACIÓ DEL CONVENT DE PENYAFORT ALS ESTATS UNITS

Una delegació de Santa Margarida i els Monjos, encapçalada per la regidora de Cultura Imma Ferret, va viatjar a principis d'aquest mes de setembre a la localitat de South Bend (Indiana) per tal de localitzar i estudiar la documentació original de la creació del convent de Sant Raimon de Penyafort i diversos volums sobre la història i la vida d'aquest edifici i els seus habitants al llarg de la història.

D'aquests importants fons documentals, se'n va conèixer l'existència de manera fortuïta gràcies al comentari d'uns turistes americans que van voler visitar el castell, ja que un amic de la família n'havia estat un antic propietari.

La parella americana va explicar aleshores que un dels propietaris del castell, Dimitri Nicholas, s'havia endut amb ell bona part dels documents de la biblioteca de l'edifici i els

havia llegat a una Universitat nord-americana. A partir d'aquí el professor i vicepresident de la Fundació Castell de Penyafort, Santi Casañas, i l'historiador local i president del Grup d'Estudis Rapitencs, Joan Torrents, van engregar un llarg procés de recerca i contactes per esbrinar la localització dels documents i el seu abast, que va concloure a principis de setembre amb el viatge de la delegació penedesenca, que va estar acompanyada en tot moment per la periodista catalana Montserrat Knowlton, que va ajudar a efectuar els contactes amb la universitat americana, un cop localitzat l'emplaçament dels llibres.

D'una primera anàlisi s'extreu que la importància de la documentació conservada als Estats Units és molt alta, ja que entre els volums hi ha els llibres de les menges dels monjos, les relacions de tributs que cobraven de les masies dels entorns, els pagaments que duïen a terme, etc.

Els primers llibres daten de 1603, any de la fundació del convent dedicat a sant Raimon de Penyafort, però la documentació s'allarga fins ben entrat el segle XIX, amb còpies epistolars de la família de l'empresari català Puig i Llagostera.

Els llibres són actualment propietat de la Col·lecció de Llibres Singulars i Manuscrits de la Universitat de Notre Dame, situada a la localitat de South Bend, a l'Estat d'Indiana, però s'espera que l'Ajuntament pugui obtenir-ne còpies digitalitzades per tal de posar-les a l'abast dels historiadors i estudiosos que vulguin treballar la fundació del convent i aquest període de la història del municipi i del Penedès, ja que la documentació permet fer un ampli cop d'ull a moltes de les relacions econòmiques i socials de l'època en un territori que actualment comprèn les comarques de l'Alt i el Baix Penedès, el Garraf i part de l'alt Camp.

De moment, a l'Ajuntament es disposa de còpia en paper d'alguns dels documents que s'han considerat més importants i es continuarà treballant per obtenir la màxima informació possible dels llibres i del seu contingut.

Relació de documents i llibres localitzats als Estats Units

Llibre major del rebut i el cost, 1603-1616.
 Llibre major del rebut i el cost, 1702-1731.
 Llibre major del rebut i el cost, 1731-1791.
 Llibre major del rebut i el cost, 1792-1835.
 Registre de menges, 1653-1681.
 Registre de menges, 1726-1796.

Registre de graner, 1734-1817.

Llibre de membres i tasques de la confraria del Roser, 1682

Registre de propietats i censals, 1760

Epistolari de la família Puig i Llagostera, 1837

Llibre d'himnes

Cantoral de faristol, recull de celebracions anuals

A la col·lecció hi ha també 40 llibres més, anomenats d'escolàstica, que pertanyien a la biblioteca del Castell, en els quals s'observa un resum del saber del moment.

Joan Solé i Bordes

UN OBLIDAT RECORD HISTÒRIC DE LA GUERRA DEL FRANCÈS

Aquest 2008 del segon centenari de l'inici de la Guerra del Francès podria servir als vilafranquins per pensar a recuperar definitivament la placa que recordava la mort d'un jove capità anglès a Vilafranca el 13 de setembre de 1813 i perquè, com a mínim, dos-cents anys després, el record d'aquest esdeveniment tornés a ser públic a la capital penedesenca.

Amb motiu d'aquesta mort violenta els seus companys de brega –amb permís del senyor bisbe, potser perquè el capità mort devia pertànyer a l'església anglicana– li van voler fer una làpida commemorativa, que s'havia de col·locar prop de la creu de Sant Salvador, punt d'inici de la baralla que li va costar la vida. La làpida es va redactar en llatí i deia:

D.O.M.

INCLYTUS

*D. GUILIELMUS HANSON ANGLUS
 REI MILITARIS PERITISSIMUS
 CENTURIO ALAE XX BRITANNIORUM*